

naar det selv staa som den, der har Ansvaaret. Dertil kommer, at det i og for sig er bedre for Borgerne, at de have bestemte Regler at holde sig til, end naar de skulle være afhængige af en administrativ Bestemmelse til enhver Tid. Om Tharaen er fastsat til lidt høiere eller lavere, vil efter Omstændighederne være at tillægge eller fradrage i Tolden, men det er i og for sig ikke urimeligt, at Loven paalægger det. Med Hensyn til Kreditoplagsvarerne skal jeg tillade mig at bemærke, at allerede Lovforslaget foreslaar, at Omraadet for de Varer, der kunne tages paa Kreditoplag, kan udvides, og naar Administrationen har en saadan Bemyndigelse, ser jeg for mit Vedkommende ingen Grund til, at den skulde have Bemyndigelse til at kunne forbyde at tage Varer paa Kreditoplag. Det er ogsaa Noget, som jeg af Hensyn til de Handelendes Interesser anser for tvivlsomt, om det bør indrømmes. Det er fra disse Synspunkter, at jeg ikke har kunnet slutte mig til disse Endringsforslag. Jeg skal hertil indskrænke mig.

Udsig. Da den ærede Ordfører, som bemærket, ikke har deltaget i de Endringsforslag, der ere stillede under Nr. 55 og 56 af Udvalget i sin Helhed, med Undtagelse af to Medlemmer, skal jeg tillade mig at sige et Par Ord om Grundene, hvorfor vi have stillet disse Forslag. Det er vor Formening, at disse Bestemmelser, som ere omhandlede i Endringsforslagene Nr. 55, 56 og 57, de mere detaillerede Bestemmelser angaaende Tharaen, angaaende Kreditoplagsretten og Pakhusleie, ifølge deres Natur maa siges at være administrative Bestemmelser, meget snarere, end at de skulde kunne betragtes som Bestemmelser, der naturligvis henhøre under Lovgivningsmagtens Ressort. Det er meget forklarligt, at de findes i Lovudkastet, som det nu foreligger; thi de ere gaaede over i dette Lovudkast ligesaa vel som i tidligere Toldlove og tidligere Toldlovudkast fra de Toldlove, der udkom under den absolute Forsatning, da det ifølge Sagens Natur ikke fandtes nødvendigt at gjøre nogen sær Forskjel mellem Lovgivningsbestemmelser og administrative Bestemmelser, fordi de begge udgik fra den samme Autoritet. Men under de nu forandrede Forhold turde der derimod vel være Anledning til her at gjøre en saadan Adskillelse. Med Hensyn til Bestemmelserne angaaende Tharaen skal jeg bemærke, at det almindelige Princip, som flyder af Sagens Natur, og som ogsaa findes udtalt i Loven og bør udtales i Loven, jo er det, at, naar Varer fortoldes efter Vægt, da bør Tolden principielt kun beregnes af selve Varerne, men derimod ikke af Emballagen eller Indpakningen. Det er imidlertid forbundet med meget store Banfskeligheder, om man i hvert enkelt Tilfælde skulde veie Varerne for sig adskilte fra Indpakningen; det vilde være forbundet med saa store Besværigheder, at det er

nødvendigt at træffe andre Bestemmelser. I nogle Tilfælde har man jo ment, at Emballagen maatte betragtes som havende en saa ubetydelig Vægt, at man ganske kunde lade være at tage Hensyn til den, at man gjerne kunde beregne Bruttovægten som Nettovægt. I andre Tilfælde er det derimod ikke Tilfældet, og der har Erfaringen lært, at i Almindelighed kan man beregne, at Emballagen har en vis procentvis Andel i Bruttovægten, saaledes at man ganske i Almindelighed kan fastslaa et vist Antal Procent, som man kan fradrage, den saakaldte Thara. Der er imidlertid i Lovudkastet udtalt den Bestemmelse, at, dersom en Handelende ikke er tilfreds med denne almindelige Thara, kan han forlange en særlig Undersøgelse og faae Tolden fastsat efter den virkelige Vægt af Emballagen. Det er nu disse Bestemmelser, om, hvad der saaledes i Almindelighed, naar den Toldklarerende ikke begjærer noget Modsat, skal betragtes som den Thara, der skal fradrages Bruttovægten, som vi have ment, naturligvis maatte henhøre under Administrationens Afgjørelse, som det vilde være unaturligt, om Lovgivningsmagten i det Enkelte skulde befatte sig med. Det ligger jo i Sagens Natur, at en saadan Detailundersøgelse, som der kan være nødvendig, vil man vanskeligt kunne indlade sig paa i en lovgivende Forsamling. Det handler sig her om et Detailspørgsmaal, som det synes os ganske unaturligt skal optage Tiden for store Forsamlinger, og dertil kommer jo, at disse Bestemmelser efter deres Natur meget let og hyppig kunne vækle. Den Emballage, som til en Tid har været den sædvanlige, kan let blive forandret; det kan blive almindeligt at benytte en anden Art af Emballage. At man da i hvert Tilfælde, hvor saadanne Forandringer indtraadte, skulde være nødsaget til at henvende sig til Rigsbagen for at faae Forandring i disse minutige Bestemmelser, det forekommer mig unaturligt. Det forekommer os meget rimeligere, at disse Sager blive afgjorte ved kongelig Anordning uden Lovgivningsmagtens Mellemkomst, og det vilde ogsaa stemme med, hvad der idetmindste i mange Lande er det almindelige. Naar jeg siger i mange Lande, er det fordi jeg ikke kender Toldlovgivningen i dens Detailler i flere Lande; men jeg skal meget tvivle om, at det er almindeligt, at denne Art af Bestemmelser indholdes i saadanne Toldlove, som behandles i repræsentative Forsamlinger. I vort Naboland Tydskland er det Tilfældet, at alle de henhørende Bestemmelser ere overladede til administrativ Bestemmelse; det er udtrykkelig bestemt, siger jeg, i Toldloven.

Noget Lignende, som vi have gjort gjældende med Hensyn til Tharaen, gjælder efter vor Formening med Hensyn til Bestemmelserne angaaende Kreditoplagsretten. Det er jo en meget stor Begunstigelse, der er givet de Handelende her i Landet i Sammenligning med, hvad der gives i